

IX. Madarak az erdőben 2.

Fekete rigó

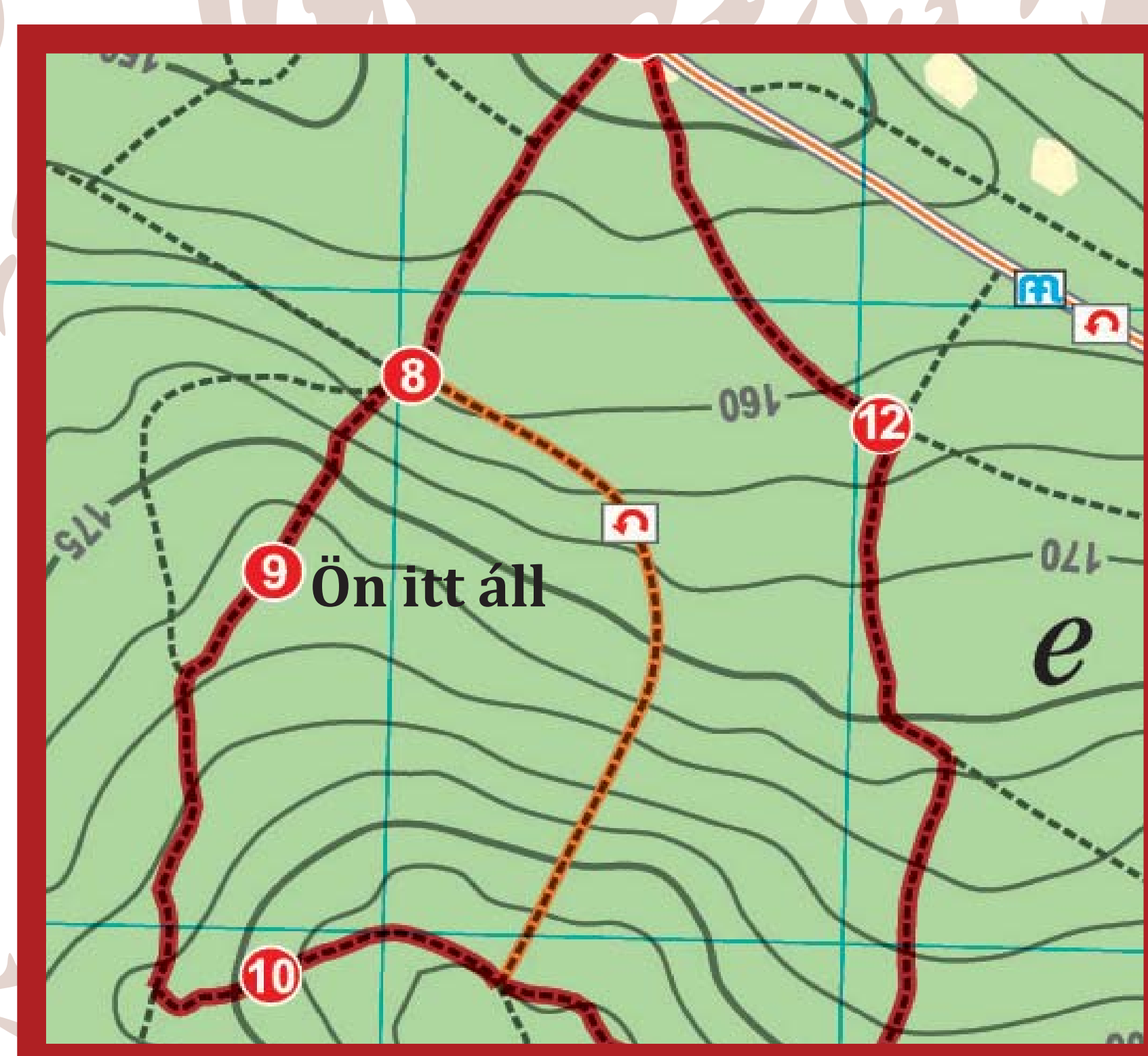
Vörösbegy

Csilpcsalp füzike

Énekes rigó

Széncinege

A Kamaraerdő szélén gyakori a **fekete rigó** (*Turdus merula*), amely nem vonul el tőlünk, egész évben hűséges marad hozzánk. Fűből és sárból készült fészkébe négy darab égszínkék tojást rak.

Ritkább az **énekes rigó** (*Turdus philomelos*), mely vonuló faj. Emlékeztet fekete rokonára, de az ő háta világosbarna, míg melle és hasoldala világos alapon barnán pettyezett. Énekére jellemző, hogy strófáit rendszerint kétszer-háromszor megismétli.

Lágy, szomorkás énekéről már messziről hallhatjuk a Kamaraerdő egyik jellegzetes lakóját, a **vörösbegy** (*Erithacus rubecula*). Vörös arca és melltájéka összetéveszthetlenné teszi, melyet amikor megzavarják, elrejt oly módon, hogy egyszerűen hátat fordít nekünk, így jellegtelen barnás hátát mutatja felénk, melyet már sokkal nehezebb észrevenni a sűrű bokros aljnövényzetben.

Vonuló madaraink közül a füzikék érdemelnek említést. Leggyakoribb ezek közül a hangutánzó magyar névvel rendelkező **csilpcsalp füzike** (*Phylloscopus collybita*). Általában már márciusban megérkezik telelőhelyéről hazánkba. Az apró termetű, alig tizenkét centiméteres madarat legtöbbször nem is vesszük észre, jelenlétét általában hangja árulja el.

A fák kérgén bámulatos ügyességgel mozgó **csuszka** (*Sitta europaea*) is a Kamaraerdő jellegzetes énekesmadarai közé tartozik. Leggyakoribb odúlakóink a cinegefélék képviselői közül kerülnek ki. A **széncinege** (*Parus major*) és a **kékcinege** (*Parus caeruleus*) mellett a **barátcinegével** (*Parus palustris*) találkozhatunk a Kamaraerdőben a legsűrűbben. Állandó fajaink, melyek télen előszeretettel látogatják az etetőket.